

Til »Dansk Kvindesamfund«s Medlemmer.

Man har valgt mig til Formand for »Dansk Kvindesamfund«, skønt jeg gjorde Indsigelse og endnu anser Valget for mindre heldigt. At jeg ikke vedblivende har sagt nej, har sin Grund i, at jeg anser dette Valg som en Anerkendelse af Folkehøjskolen fra dette Samfunds Side. Det skal nu være min Opgave, at være Bindeleddet imellem disse to, saa de maatte naa til rigtig at forstaa hinanden, hvilket de ikke ret har kunnet. En Professor har sagt, at der opstod saa mange Misforstaaelser mellem Folk, fordi de ikke havde lært deres Grammatik. Jeg vil saa forsøge paa at være Grammatik, hvilket Hverv jeg visselig aldrig før havde tænkt paa at skulle paatage mig.

Der foreligger for Tiden fra »Dansk Kvindesamfund«s Side to Reformforslag, som Højskolen vist gärne vil være med til at vække Stemning for. Det første gaar ud paa, at nyttigt *Haandarbejde* skulde indføres som Fag for Pigerne i Almueskolerne.

Man mener, at denne Undervisning uden stor Vanskelighed og Bekostning kunde sættes i Forbindelse med de mere og mere almindelige Pogeskoler, og at den vil være til stor Gavn, *især* for de fattigere Børn. Nogle har ment, at Højskolerne, hvad Haandarbejdet angaar, ogsaa skulde holde sig til det »nyttige Haandarbejde«, som kunde spare Penge. Deri er jeg dog ikke enig. Jeg mener, at man der bør gaa videre — ogsaa til Ting, der udvikler Skønhedssans og Smag, og som Professor Flor i sin Tid udviklede, gaa ud fra, at Ungdommen kan sin Børnelærdom, hvad det foreliggende Forslag vil bane Vej for.

Det andet Forslag gaar ud paa, at *forbedre Hustruers og Enkers Retsstilling*, og det vil ikke være vanskeligt for Højskoleungdommen fra hvilken som helst Egn at paavise Tilfælde af skrigende Uretfærdighed, som det maa ligge nogenlunde varmhjærtede Mennesker alvorligt paa Hjerte at forebygge.

»Dansk Kvindesamfund« har ogsaa *kommunal Valgret* for Kvinder paa sit Program, og dertil kan jeg ogsaa ganske slutte mig, navnlig hvad angaar Enker og ugifte Kvinder,